

တရားရုံးချုပ်၊ ဒုတိယတရားသူကြီးချုပ်ဦးသိန်းစိုး၊
တရားသူကြီးများဖြစ်ကြသော ဦးမြင့်သိန်းနှင့်
ဦးဟန်ရှိန်တို့၏ရှေ့တွင်

ဦးမြင့်စိုး

နှင့်

ဦးသန်းစိုးပါ ၄ *

အမွေဆက်ခံရေးအက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၂၁၈ ပြဋ္ဌာန်းချက်အရ
အမွေထိန်းလက်မှတ်စာထုတ်ပေးရာတွင် မြန်မာလေ့
ထုံးတမ်းဥပဒေ အမွေခံအစီအစဉ်အတိုင်း အမွေ
ဆက်ခံသည့် လမ်းကြောင်းပေါ်တွင်ရှိသည့် အမွေ
ဆက်ခံသူတို့ကို အမွေထိန်းလက်မှတ်စာ ထုတ်ပေး
နိုင်ခြင်း။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ မြန်မာလေ့ထုံးတမ်းဥပဒေ အမွေခန်းဥပဒေ
အရ ကွယ်လွန်သူတွင် ခင်ပွန်း၊ သားသမီး၊ မြေး၊ မြစ် အစရှိသော
တိုက်ရိုက်အဆက်အနွယ်များ၊ ကတ္တိမသားသမီး၊ လင်ပါ မယားပါ
သမီးနှင့် ကိဋ္ဌိတသားသမီးအစရှိသော သူများမရှိလျှင်

* ၂၀၀၈ ခုနှစ်၊ တရားမအထူးအယူခံမှုအမှတ် ၁၇။
+ ၂၀၀၇ ခုနှစ်၊ တရားမအထူးအယူခံမှုအမှတ် ၂ တွင်
ချမှတ်သော ၃၁-၅-၂၀၀၇ ရက်စွဲပါ တရားရုံးချုပ် (မန္တလေး
ရုံးထိုင်) ၏ စီရင်ချက်နှင့်ဒီကရီကို အထူးအယူခံမှု။

ထိုသူ၏အမွေပစ္စည်းများကို ဆက်ခံခွင့်ရှိကြသည့် ဆွေမျိုး သားချင်း
များ၏အစီအစဉ်မှာ အောက်ပါအတိုင်းဖြစ်သည်-

၂၀၀၈
ဦးမြင့်စိုး
နှင့်
ဦးသန်းစိုးပါ ၄

၁။ ညီအစ်ကိုမောင်နှမများ၊

၂။ မိဘများ၊

၃။ ဘိုးဘွားများ၊

၄။ တူ၊ တူမများ၊

၅။ ဘကြီး၊ ဘထွေး၊ ဦးရီး (ဦးကြီး)၊ ဦးလေး၊ အရီးကြီး၊
အရီးလေး၊ မိကြီး၊ မိထွေး (အဒေါ်) များ၊

၆။ တူ၊ တူမများ၏သားသမီးများ၊

၇။ x x x

၈။ x x x

၁၂။ x x x

အထက်ဖော်ပြပါ အမွေခံတို့၏ အစီအစဉ်အရဆိုလျှင်
ကွယ်လွန်သူ ဒေါ်ရင်ရင်၏ ကျန်ရစ်သောပစ္စည်းများကို တူဖြစ်သော
ဦးအောင်စိန်၏သားသမီးများထက် တူ၊ တူမများဖြစ်ကြသော
ဒေါ်ကြွေ၊ ဒေါ်ခင်မေနှင့် ဒေါ်ခင်ရွှေတို့က ဦးစားပေးအစီအစဉ်အရ
ဆက်ခံခွင့်ရှိသည်ဟု ဆိုရမည်ဖြစ်သည်။

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ အမွေဆက်ခံရေးအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၂၁၈
တွင် အောက်ပါအတိုင်းပြဋ္ဌာန်းထားသည်-

“ ပုဒ်မ ၂၁၈။ (၁) ကွယ်လွန်သူသည် သေတမ်းစာမရေးဘဲ ကွယ်လွန်ခဲ့၍ ဟိန္ဒူ၊ မဟာမေဒင်၊ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်ဖြစ်လျှင် ၎င်းတို့၏ အမွေထိန်းသိမ်းခွင့်ကို ထိုကွယ်လွန်သူ၏ အမွေကိုခွဲဝေရာ၌ သက်ဆိုင်သည့်ဥပဒေသများအရ ကွယ်လွန်သူ၏အမွေတစ်ရပ်လုံးကိုဖြစ်စေ၊ တစ်စိတ်တစ်ဒေသကိုဖြစ်စေ ရထိုက်မည့်သူအား ခွင့်ပြုနိုင်သည်။”

အထက်ဖော်ပြပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်နှင့်ဆက်စပ်ကြည့်လျှင် ကွယ်လွန်သူ ဒေါ်ရင်ရင်၏ပစ္စည်းများနှင့်စပ်လျဉ်းသည့် အမွေထိန်းလက်မှတ်စာကို လျှောက်ထားကြသည့် ဦးမြင့်စိုးသည်လည်းကောင်း၊ ဦးသန်းစိုးသည်လည်းကောင်း၊ အမွေခံအစီအစဉ်အရ အမွေဆက်ခံသည့်လမ်းကြောင်းတွင် ရှိကြသူများဖြစ်သည်ဟု ဆိုရန်ခဲယဉ်းသည်။

- အယူခံတရားလိုအတွက် - ဦးမြလှိုင်
- တရားရုံးချုပ်ရှေ့နေ
- အယူခံတရားပြိုင်များအတွက် - ဦးသိန်းထွန်း
- တရားရုံးချုပ်ရှေ့နေ

မကွေးတိုင်းတရားရုံး၊ ၂၀၀၅ ခုနှစ်၊ တရားမအထွေထွေမှု အမှတ် ၃ တွင် ဦးမြင့်စိုးက ကွယ်လွန်သူဒေါ်ရင်ရင် ကျန်ရစ်သော

ပစ္စည်းများနှင့်စပ်လျဉ်း၍ အမွေဆက်ခံရေးအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၂၁၈ အရ အမွေထိန်းစာထုတ်ပေးရန် လျှောက်ထားခဲ့ရာ ဒေါ်ယဉ်ယဉ်နု၊ ဦးသန်းစိုး၊ ဒေါ်ကြွေ၊ ဒေါ်ခင်မေနှင့် ဒေါ်ခင်ရွှေတို့က ဦးမြင့်စိုး၏ လျှောက်ထားမှုအပေါ်ကန့်ကွက်သဖြင့် ၂၀၀၅ ခုနှစ်၊ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၇၆ အဖြစ်ပြောင်းလဲဖွင့်လှစ်ကာ ဆက်လက်ဆောင်ရွက်သည်။ ၎င်းနောက်တိုင်းတရားရုံးက ဦးမြင့်စိုးသည် ကျပ်သိန်း ၆၀ တန် ခံဝန်ချုပ်ဆိုသူ ၂ ဦးတင်ပြနိုင်ပါက ကွယ်လွန်သူ ဒေါ်ရင်ရင်၏အမွေကို ထိန်းသိမ်းရန်အတွက် အမွေထိန်းလက်မှတ်စာထုတ်ပေးကြောင်း အမိန့်ချမှတ်သည်။

ဦးသန်းစိုးက တိုင်းတရားရုံး၏အမိန့်အပေါ် မကျေနပ်သဖြင့် တရားရုံးချုပ် (မန္တလေးရုံးထိုင်) တွင် တရားမအထွေထွေအယူခံမှုကို တင်သွင်းခဲ့ရာ တရားရုံးချုပ်က အယူခံမှုကိုခွင့်ပြုပြီး မကွေးတိုင်း တရားရုံး၏အမိန့်ကို ပယ်ဖျက်၍ ဦးမြင့်စိုး၏အမွေထိန်းစာ လျှောက်ထားမှုကို စရိတ်နှင့်တကွပလပ်သည်။

ဦးမြင့်စိုးက တရားရုံးချုပ်၏စီရင်ချက်နှင့်ဒီကရီအပေါ် မကျေနပ်သဖြင့် ၂၀၀၀ ပြည့်နှစ် တရားစီရင်ရေးဥပဒေပုဒ်မ ၇ အရ အထူးအယူခံဝင်ခွင့်လျှောက်ထားခဲ့ရာ တရားရုံးချုပ် (မန္တလေးရုံးထိုင်) အထူးခုံရုံးက အောက်ပါပြဿနာကို အထူးအယူခံခုံရုံးဖြင့် ကြားနာနိုင်ရန်အတွက် အထူးအယူခံဝင်ခွင့်ပြုသည်-

“ ကွယ်လွန်သူ ဒေါ်ရင်ရင်ကျန်ရစ်သည့် အမွေပစ္စည်းများကို ထိန်းသိမ်းရန်နှင့် ကွယ်လွန်သူက ပေးဆပ်ရန်ရှိသည်များကို ပေးဆပ်နိုင်စေရန်အတွက် မူလမကွေးတိုင်းတရားရုံးက လျှောက်ထားသူ ဦးမြင့်စိုးအား အမွေထိန်းလက်မှတ်စာ

ထုတ်ပေးခြင်းအား တရားရုံးချုပ် (မန္တလေးရုံးထိုင်) က ပယ်ဖျက်ခဲ့ခြင်းသည် မှန်ကန်မှုရှိ မရှိ။”

မကွေးတိုင်းတရားရုံးက တရားလို၏ဖခင် ဦးအောင်စိန်သည် ဒေါ်ရင်ရင်၏အစ်မ ဒေါ်လှသွယ်မှမွေးဖွားသည့် တစ်ဦးတည်းသော သားဖြစ်ကြောင်း၊ ဦးအောင်စိန် ၆ နှစ်သားအရွယ်တွင် မိဘနှစ်ပါး ကွယ်လွန်သွား၍ ဒေါ်ရင်ရင်ကခေါ်ယူမွေးစားကြောင်း၊ ဒေါ်ရင်ရင်သည် ဦးစစ်ဗိုလ်နှင့် အိမ်ထောင်ကျသောအခါတွင်လည်း ဦးအောင်စိန်အားမွေးစားခဲ့ပြီး သားအရင်းကဲ့သို့ ရှင်ပြုပေးခြင်း၊ ကျောင်းထားပေးခြင်းများပြုလုပ်ခဲ့ကြောင်း၊ ဦးအောင်စိန်သည် ဒေါ်ရင်ရင်၏ ကတ္တိမသားဖြစ်သည်မှာမှန်ကြောင်း၊ ဦးမြင့်စိုးသည် ကွယ်လွန်သူဒေါ်ရင်ရင်၏ အမွေမမိမြေးဖြစ်ပြီး ဒေါ်ရင်ရင် ပစ္စည်း များတည်ရှိရာ နတ်မောက်မြို့တွင် နေထိုင်သူတစ်ဦးဖြစ်ကြောင်း၊ အမွေထိန်းစာကို ဦးမြင့်စိုးသည် ဦးသန်းစိုး ထက်စောစွာ လျှောက်ထား ပြီး ဦးသန်းစိုးသည် ဦးမြင့်စိုး နောက်မှအကြံရ၍ လျှောက်ထားခြင်း ဖြစ်ကြောင်းသုံးသပ်၍ ဦးမြင့်စိုးအား အမွေထိန်းစာထုတ်ပေးကြောင်း အမိန့်ချမှတ်သည်။

တရားရုံးချုပ် (မန္တလေးရုံးထိုင်) က နှစ်ဖက် သက်သေခံ ချက်များအရ မူလရုံးအမှုတွင် ဦးမြင့်စိုးနှင့် ဦးသန်းစိုးတို့သည် ကွယ်လွန်သူ ဒေါ်ရင်ရင်ကျန်ရစ်သောပစ္စည်းများကို ဆက်ခံခွင့် ရရှိရေးနှင့်စပ်လျဉ်း၍ အငြင်းပွားလျက်ရှိသည်ဟု ပေါ်ပေါက် ကြောင်း၊ ၎င်းတို့သည် မြန်မာဗုဒ္ဓဘာသာ များဖြစ်ကြကြောင်း၊ မြန်မာဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တို့အတွက် အမွေထိန်းစာထုတ်ဘဲမနေရဟု ဥပဒေကမဆို၊ ထုတ်ပေးရန်မလိုလျှင် ထုတ်၍မပေးခြင်းကပို၍ တရားမျှတမှန်ကန်ကြောင်း၊ ယခုအမှုတွင် ကွယ်လွန်သူဒေါ်ရင်ရင်၏

အမွေပစ္စည်းများကို ဆက်ခံရရှိရေးနှင့်စပ်လျဉ်း၍ အငြင်းပွားလျက် ရှိရာ ယင်းအငြင်းပွားမှုမျိုးကို အဆုံးအဖြတ်ရရန် လျှောက်ထားသည့် လျှောက်လွှာမျိုးကို အားပေးရန်မသင့်ကြောင်း၊ ဤအခြေအနေတွင် မူလတိုင်းတရားရုံးက ဦးမြင့်စိုးလျှောက်ထားသည့်အတိုင်း ဒေါ်ရင်ရင် ကျန်ရစ်သောပစ္စည်းများနှင့်စပ်လျဉ်း၍ အမွေထိန်းစာထုတ်ပေးကြောင်း ချမှတ်ခဲ့သော အမိန့်သည် မှန်ကန်သည်ဟုဆိုနိုင်မည် မဟုတ်ကြောင်းစသည်ဖြင့် သုံးသပ်လျက် မူလတိုင်းတရားရုံး၏ အမိန့်ကိုပယ်ဖျက်၍ ဦးမြင့်စိုး၏အမွေထိန်းစာ လျှောက်ထားမှုကို စရိတ်နှင့်တကွ ပလပ်သည်။

အယူခံတရားလိုရှေ့နေက လျှောက်ထားသူဦးမြင့်စိုးမှာ ညီအစ်ကိုမောင်နှမ ၆ ဦးအတွက်ရသင့်သည့်အမွေပစ္စည်းများကို ရရှိစေရန် အမွေထိန်းစာလျှောက်ထားခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ အမွေထိန်းစာ ရရှိမှုသာလျှင် ကွယ်လွန်သူဒေါ်ရင်ရင်၏ အမွေပစ္စည်းများကို လက်ရောက်ရလို့မစွဲဆို၍ အမွေဆိုင်များကို ခွဲဝေပေးနိုင်မည်ဖြစ်ကြောင်း၊ အမွေထိန်းစာအနေဖြင့် ဥပဒေနှင့်အညီ ဆောင်ရွက်စရာ ရှိသည်များကို ဆောင်ရွက်နိုင်မည်ဖြစ်ကြောင်း၊ ဦးသန်းစိုး အနေဖြင့်လည်း ဒေါ်ရင်ရင်၏မြေးတစ်ဦးအနေနှင့် ရထိုက်သည့် အမွေဝေစုကို ရရှိမည်ဖြစ်ကြောင်း၊ သို့အတွက် မကွေးတိုင်း တရားရုံးက ဦးမြင့်စိုးအား အမွေထိန်းစာထုတ်ပေးခဲ့ခြင်းမှာ တစ်စုံတစ်ရာမှားယွင်းမှုမရှိကြောင်း၊ တိုင်းတရားရုံး၏အမိန့်ကို ပြန်လည်အတည်ပြုပေးသင့်ကြောင်း စသည်ဖြင့်လျှောက်လဲ တင်ပြသည်။

အယူခံတရားပြိုင်များ၏ရှေ့နေက အမွေပုံပစ္စည်းမှာ သူတစ်ပါး၏လက်ဝယ်တွင် ရောက်ရှိနေသောကြောင့် အမွေထိန်းစာ

တောင်းခံခြင်းဖြစ်သည်ဟု တင်ပြထားသော်လည်း ကွယ်လွန်သူ ဒေါ်ရင်ရင်တွင် အမွေပုံပစ္စည်း မည်ရွေ့မည်မျှကျန်ရစ်ခဲ့သည်၊ မည်သည့်မရွေ့မပြောင်းနိုင်သော ပစ္စည်းများရှိသည်စသည်တို့ မထင်ရှားဘဲ ပစ္စည်းတစ်ခုတည်းအတွက် အမွေထိန်းစာ လျှောက်ထားခြင်းကို ဥပဒေအရခွင့်မပြုသင့်ကြောင်း၊ အမွေစီမံ ခန့်ခွဲပေးစေလိုမှုများတွင် ပစ္စည်းလက်ရှိဖြစ်သူ တစ်စိမ်းကိုပင် အမှုသည်အဖြစ် ထည့်သွင်းစွဲဆိုနိုင်ကြောင်း၊ ထို့ကြောင့် အယူခံ တရားလို တင်ပြသည့်အကြောင်းအရာ၊ ဥပဒေအချက်အလက်တို့မှာ အရေးယူလောက်သည့် ဥပဒေပြဿနာ မပေါ်ပေါက်ကြောင်း၊ တရား ရုံးချုပ်က အမွေဆိုင်များအတွင်း သူပိုင်ငါပိုင် အငြင်းပွားနေ သည့်အခြေအနေတွင် အမွေထိန်းစာထုတ်မပေးခြင်းက သင့်မြတ် သည်ဟု သုံးသပ်ဆုံးဖြတ်ခဲ့ခြင်းမှာ ဥပဒေအရ မှန်ကန်ညီညွတ်မှု ရှိကြောင်းစသည်ဖြင့် လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

မူလမှုကိုစိစစ်ကြည့်လျှင် အမွေထိန်းလက်မှတ်စာ လျှောက်ထားခြင်းနှင့်စပ်လျဉ်းသည့် ပစ္စည်းများမှာ ကွယ်လွန်သူ ဒေါ်ရင်ရင် ကျန်ရစ်ခဲ့သောပစ္စည်းများဖြစ်သည်။

ကွယ်လွန်သူ ဒေါ်ရင်ရင်သည် ၂၃-၁၂-၂၀၀၁ ရက်နေ့တွင် သားသမီးရင်းတစ်ဦးတစ်ယောက်မျှမရှိဘဲ ကွယ်လွန်သွားခဲ့သည်။

လျှောက်ထားချက်အရ ဒေါ်ရင်ရင်တွင်မောင်နှမ ၇ ယောက် ရှိသည်။ ၎င်းတို့မှာ ဒေါ်လှအေး၊ ဒေါ်လှခင်၊ ဒေါ်လှသွယ်၊ ဦးသာညို၊ ဦးသာကြွယ်နှင့် ဒေါ်စောတင်တို့ဖြစ်ကြသည်။ ဒေါ်ရင်ရင်အပါအဝင် မောင်နှမ ၇ ယောက်ရှိကြပြီး ကျန် ၆ ယောက် တို့မှာ ဒေါ်ရင်ရင် ထက်ဦးစွာ ကွယ်လွန်သွားကြသည်။ ဒေါ်ရင်ရင်သည် ၂၃-၁၂-၂၀၀၁

ရက်နေ့တွင် ကွယ်လွန်ခဲ့သည်။

ဒေါ်ရင်ရင်၏ ညီအစ်ကိုမောင်နှမများအနက် ဦးသာညိုတွင် သားသမီး ၅ ဦး၊ ဒေါ်စောတင်တွင် သားသမီး ၄ ဦး၊ ဒေါ်လှသွယ်တွင် သား ၁ ဦးကျန်ရစ်သည်။

ဒေါ်လှသွယ်၏ တစ်ဦးတည်းသောသားမှာ ဦးအောင်စိန် ဖြစ်သည်။လျှောက်ထားသူများနှင့် လျှောက်ထားခံရသူများအနက်မှ ဦးသန်းစိုးနှင့် ဦးမြင့်စိုးတို့မှာ ဒေါ်ရင်ရင်၏တူဖြစ်သူ ဦးအောင်စိန် မှ မွေးဖွားသည့်သားများဖြစ်သည်။ တစ်နည်းအားဖြင့် ဦးသန်းစိုးနှင့် ဦးမြင့်စိုးတို့မှာ ကွယ်လွန်သူဒေါ်ရင်ရင်၏တူ ဦးအောင်စိန်မှ မွေးသော သားများဖြစ်ကြသည်။

ဦးမြင့်စိုးမှာ ကွယ်လွန်သူဒေါ်ရင်ရင် ကျန်ရစ်သောပစ္စည်းများ နှင့်စပ်လျဉ်း၍ အမွေထိန်းလက်မှတ်စာကို လျှောက်ထားသူဖြစ်သည်။ ၎င်း၏လျှောက်ထားချက်အပေါ် ကန့်ကွက်သူများအနက် ဦးသန်းစိုး မှာ လျှောက်ထားသူနှင့် ညီအစ်ကိုအရင်းတော်စပ်သူ ဖြစ်သည်။ အခြားကန့်ကွက်သူများဖြစ်သော ဒေါ်ကြွေ၊ ဒေါ်ခင်မေ နှင့် ဒေါ်ခင်ရွှေတို့မှာ ဒေါ်ရင်ရင်၏အစ်မ ဒေါ်စောတင်၏သမီးများ ဖြစ်၍ ဒေါ်ရင်ရင်၏တူမများ ဖြစ်ကြသည်။

ကန့်ကွက်သူ ဒေါ်ယဉ်ယဉ်နုမှာ ကွယ်လွန်သူဒေါ်ရင်ရင် ကျန်ရစ်သောပစ္စည်းများကို လက်ဝယ်ရှိသူ သူတစ်ပါးဖြစ်သည်။မူလမှ လျှောက်ထားသူနှင့် လျှောက်ထားခံရသူများ၏ ကွယ်လွန်သူနှင့် ဆွေမျိုးတော်စပ်မှု အခြေအနေကို ခြုံ၍ကြည့်လျှင် လျှောက်ထားသူ ဦးမြင့်စိုးနှင့် လျှောက်ထားခံရသူ ဦးသန်းစိုးတို့မှာ ကွယ်လွန်သူ ဒေါ်ရင်ရင်၏တူဖြစ်သော ဦးအောင်စိန်၏ သားသမီးများဖြစ်ကြသည်။

လျှောက်ထားခံရသူ ဒေါ်ကြွေ၊ ဒေါ်ခင်မေနှင့် ဒေါ်ခင်ရွှေ တို့မှာ ကွယ်လွန်သူ၏တူမများဖြစ်ကြသည်။ မြန်မာလေ့ထုံးတမ်း ဥပဒေ အမွေခန်းဥပဒေအရ ကွယ်လွန်သူတွင် ခင်ပွန်း၊ သားသမီး၊ မြေး၊ မြစ် အစရှိသော တိုက်ရိုက်အဆက်အနွယ်များ၊ ကိစ္စိမ သားသမီး၊ လင်ပါမယားပါသမီးနှင့် ကိဉ္ဇိတသားသမီးအစရှိသော သူများမရှိလျှင် ထိုသူ၏အမွေပစ္စည်းများကို ဆက်ခံခွင့်ရှိကြသည့် ဆွေမျိုးသားချင်းများ၏ အစီအစဉ်မှာ အောက်ပါတိုင်းဖြစ်သည်-

(၁) ညီအစ်ကိုမောင်နှမများ

(၂) မိဘများ

(၃) ဘိုးဘွားများ

(၄) တူ၊ တူမများ

(၅) ဘကြီး၊ ဘထွေး၊ ဦးရီး (ဦးကြီး)၊ ဦးလေး၊ အရီးကြီး၊ အရီးလေး၊ မိကြီး၊ မိထွေး (အဒေါ်) များ

(၆) တူ၊ တူမများ၏ သားသမီးများ

(၇) x x x

(၈) x x x

(၁၂) x x x

အထက်ဖော်ပြပါ အမွေခံတို့၏ အစီအစဉ်အရဆိုလျှင် ကွယ်လွန်သူဒေါ်ရင်ရင်၏ ကျန်ရစ်သောပစ္စည်းများကို တူဖြစ်သော ဦးအောင်စိန်၏သားသမီးများထက် တူ၊ တူမများဖြစ်ကြသော

ဒေါ်ကြွေ၊ ဒေါ်ခင်မေနှင့် ဒေါ်ခင်ရွှေတို့က ဦးစားပေးအစီအစဉ်အရ ဆက်ခံခွင့်ရှိသည်ဟု ဆိုရမည်ဖြစ်သည်။

မူလမူတွင် လျှောက်ထားသူ ဦးမြင့်စိုးက ၄င်းသည် ကွယ်လွန်သူ ဒေါ်ရင်ရင်၏မွေးစားသားဖြစ်သူ ဦးအောင်စိန်မှ မွေးဖွားသည့် အမွေမမီမြေးဖြစ်သည်ဟုဖော်ပြ၍ အမွေထိန်းလက်မှတ်စာလျှောက်ထားခြင်းဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရှိရသည်။ ဦးအောင်စိန်သည် ဒေါ်ရင်ရင်၏အစ်မဖြစ်သူ ဒေါ်လှသွယ်မှ မွေးဖွားသောသားဖြစ်သည်။ တနည်းအားဖြင့် ကွယ်လွန်သူ ဒေါ်ရင်ရင်၏တူဖြစ်သည်။ ဦးမြင့်စိုး၏ လျှောက်ထားချက်၌ ဦးအောင်စိန်ကို ဒေါ်ရင်ရင်နှင့် ဦးစစ်ဗိုလ်တို့က ၁၉၃၄ ခုနှစ်က ကိတ္တိမသားအဖြစ် မွေးစားခဲ့သည်ဟု ဖော်ပြလျှောက်ထားသည်။ သို့ရာတွင် ဦးအောင်စိန်သည် ဒေါ်ရင်ရင်၏ ကိတ္တိမသားဖြစ်သည် ဟူသောအချက်နှင့်စပ်လျဉ်း၍ သက်သေခံ အထောက်အထားများ ခိုင်ခိုင်မာမာ တင်ပြထားသည်ကို မတွေ့ရှိရပေ။ ဦးအောင်စိန် ကွယ်လွန်စဉ်က အသုဘတွင်ကမ်းသည့် ယပ်တောင်၌ ကွယ်လွန်သူ ဦးအောင်စိန်ကို ဦးစစ်ဗိုလ်၊ ဒေါ်ရင်ရင်၏သားဟူ၍ ဖော်ပြ ထားသည့်အချက်သာရှိသည်။ ယင်းယပ်တောင်ခါတ်ပုံမိတ္တူကို သက်သေခံ (က) အဖြစ်တင်ပြထားသည်။

သက်သေခံ (က) ယပ်တောင်တွင် ဖော်ပြချက်တစ်ခု တည်းဖြင့် ဦးအောင်စိန်သည် ဒေါ်ရင်ရင်၏ ကိတ္တိမသားဖြစ်သည်ဟု တစ်ထစ်ချမှတ်ယူရန် ခဲယဉ်းသည်။

ဒေါ်ရင်ရင်မကွယ်လွန်မီက နှစ်ထပ်တိုက်နှင့်စိုင်းမြေကို လက်ရှိပိုင်ဆိုင်သူဖြစ်ကြောင်း ဝန်ခံကတိပြုချက်တစ်ရပ် ပြုလုပ်ခဲ့

သည်။ ယင်းဝန်ခံကတိပြုချက်ကို မူလမူတွင် သက်သေခံ (၁) အဖြစ် ဖော်ပြထားသည်။

သက်သေခံ (၁) ဝန်ခံကတိပြုချက် အပိုဒ် ၈ တွင် အောက်ပါအတိုင်း ဖော်ပြထားသည်-

“ မြေးတော်သူ မောင်သန်းစိုး၏ မိသားစုများနှင့် ယခုတိုင်အတူနေထိုင်လျက်ရှိပါသည်။ အတူနေထိုင် သော်လည်း တိုက်နှင့်အိမ်ပိုင်းအား မောင်သန်းစိုးတို့ မိသားစုကို လွှဲပြောင်းခြင်း၊ အမွေစားအမွေခံပေးအပ်ခြင်း၊ ပေါင်နှံခြင်း၊ ရောင်းချခြင်း၊ ပေးကမ်းထားခြင်းမရှိပါ။”

အထက်ဖော်ပြပါ ဝန်ခံကတိပြုချက်အပိုဒ် ၈ အရဆိုလျှင် မောင်သန်းစိုး မိသားစုကိုသာ မြေးတော်သူအဖြစ် ဒေါ်ရင်ရင်က ဖော်ပြထားသည့်တိုင်အောင် ၎င်းကိုလည်း အချင်းဖြစ်ပစ္စည်းများကို အမွေစားအမွေခံအဖြစ် ပေးအပ်ခြင်းမရှိကြောင်း အတိအလင်း ဖော်ပြထားသည်။ သို့ဖြစ်ပေရာ ကွယ်လွန်သူဒေါ်ရင်ရင်တွင် သားရင်း၊ သမီးရင်း၊ မြေးရင်း၊ မြစ်ရင်းစသည့် တိုက်ရိုက်အဆက် အနွယ်များ မကျန်ရစ်သည့်အပြင် ကိတ္တိမသားသမီးလည်းမရှိသည့် အခြေအနေ၌ ၎င်း၏အမွေကို အမွေခန်းဥပဒေအရ တူ၊ တူမများက သာ ဦးစွာဆက်ခံမည်ဖြစ်သည်။

အမွေဆက်ခံရေးအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၂၁၈ တွင် အောက်ပါ အတိုင်း ပြဋ္ဌာန်းထားသည်-

“ ပုဒ်မ ၂၁၈။ (၁) ကွယ်လွန်သူသည် သေတမ်းစာမရေးဘဲ ကွယ်လွန်ခဲ့၍ ဟိန္ဒူ၊ မဟာမေဒင်၊ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်ဖြစ်လျှင်

၎င်းတို့၏အမွေထိန်းသိမ်းခွင့်ကို ထိုကွယ်လွန်သူ၏အမွေကို ခွဲဝေရာ၌ သက်ဆိုင်သည့် ဥပဒေသများအရ ကွယ်လွန်သူ၏ အမွေတစ်ရပ်လုံးကိုဖြစ်စေ၊ တစ်စိတ်တစ်ဒေသကိုဖြစ်စေ ရထိုက်မည့်သူအား ခွင့်ပြုနိုင်သည်။”

အထက်ဖော်ပြပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်နှင့်ဆက်စပ်ကြည့်လျှင် ကွယ်လွန်သူ ဒေါ်ရင်ရင်၏ ပစ္စည်းများနှင့်စပ်လျဉ်းသည့် အမွေထိန်း လက်မှတ်စာကို လျှောက်ထားကြသည့် ဦးမြင့်စိုးသည်လည်းကောင်း၊ ဦးသန်းစိုးသည်လည်းကောင်း၊ အမွေခံအစီအစဉ်အရ အမွေ ဆက်ခံသည့်လမ်းကြောင်းတွင် ရှိကြသူများဖြစ်သည်ဟု ဆိုရန် ခဲယဉ်းသည်။

မြန်မာဗုဒ္ဓဘာသာတို့အတွက် အမွေထိန်းစာမထုတ်ဘဲ မနေ ရဟု ဥပဒေကမဆိုပေ၊ ထုတ်ပေးရန်မလိုလျှင် ထုတ်၍မပေးခြင်းက ပို၍တရားမျှတမှန်ကန်သည်။ ကွယ်လွန်သူ ဒေါ်ရင်ရင်၏ တူဖြစ်သူ ဦးအောင်စိန်က မွေးဖွားသည့် ဦးမြင့်စိုးနှင့် ဦးသန်းစိုးတို့သည် အမွေထိန်းစာကိုအပြိုင်လျှောက်ထားကြရာ အထက်တွင် ရှင်းလင်း ဖော်ပြခဲ့သည့် အမွေခံအစီအစဉ်အရ ၎င်းတို့နှစ်ဦးအနက် မည်သူ့ကိုမျှ အမွေထိန်းစာထုတ်ပေးရန်သင့်မည် မဟုတ်ပေ။ အမွေဆက်ခံ ပိုင်ဆိုင်သည်ဟု ယူဆသူများသည် အမွေမှုကြီးစွဲဆိုရန်သာဖြစ်သည်။

အထက်ဖော်ပြပါ မူလသဘောတရားများကို မောင်စိန် နှင့် ဦးဖိုးတုတ်ပါ ၈ အမှု^(၁)၊ မသန်းတင်ပါ ၂ နှင့် ဒေါ်လှခင် အမှု^(၂) တို့တွင် စီရင်ထုံးပြုညွှန်ပြထားပြီးဖြစ်သည်။

(၁) ၁၉၄၇ ခုနှစ်၊ ရန်ကုန်စီရင်ထုံး၊ စာ-၃၁၂
(၂) ၁၉၆၅ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ-၁၅၄

သို့ဖြစ်၍ အထူးအယူခံခုံရုံးဖြင့် ကြားနာလျက်ရှိသည့် ပြဿနာကို အောက်ပါအတိုင်းဖြေဆိုလိုက်သည်-

“ ကွယ်လွန်သူ ဒေါ်ရင်ရင်ကျန်ရစ်သည့် အမွေပစ္စည်းများကို ထိန်းသိမ်းရန်နှင့် ကွယ်လွန်သူက ပေးဆပ်ရန်ရှိသည်များကို ပေးဆပ်နိုင်စေရန်အတွက် မူလမကွေးတိုင်းတရားရုံးက လျှောက်ထားသူ ဦးမြင့်စိုးအား အမွေထိန်းလက်မှတ်စာ ထုတ်ပေးခြင်းအား တရားရုံးချုပ် (မန္တလေးရုံးထိုင်) က ပယ်ဖျက်ခဲ့ခြင်းသည် မှန်ကန်မှုရှိကြောင်း။”

အထက်ပါအကြောင်းများကြောင့် တရားရုံးချုပ် (မန္တလေး ရုံးထိုင်) ၏ စီရင်ချက်နှင့်ဒီကရီကို အတည်ပြုပြီး ဤတရားမအထူး အယူခံမှုကို စရိတ်နှင့်တကွပလပ်သည်။

ရှေ့နေစရိတ် ကျပ် ၃၀၀၀/- သတ်မှတ်သည်။